

αλιτήριος

αλιτήριος, -α, -ο, επίθ. [<αρχ. ἀλιτήριος]. **α.** που είναι κακοήθης, φαύλος, ο παλιάνθρωπος: «μαζεύτηκαν όλοι οι αλιτήριοι και κορόιδευαν γέρο άνθρωπο». **β.** λέγεται και με συμπάθεια: «πού γυρνούσες, βρε αλιτήριε, όλη τη μέρα;». (Λαϊκό τραγούδι: είναι μυστήριοι, οι **αλιτήριοι**, και τους περνούν σε κάθε μέρος για γκραν αστέρες τους τρεις Καμπαλέρος).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας